

c) att till dessa ändamål må anvisas erforderliga medel.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 18 januari 1887.

J. Andersson
från Vermlands län.

N:o 2.

Af herr **J. Andersson** i Lysvik, *om anvisande af statsanslag för ordnande af s. k. samaritkurser vid rikets folkskoleseminarier och barnmorskeanstalter.*

I samma mån uppmärksamheten blifvit rigtad åt helso- och sjukvården har äfven läkarekrafterna befunnits otillräckliga. I synnerhet visar sig förhållandet sådant inom vidsträckta och glest bebodda landsdelar, der i följd af långt afstånd och allt för dryg kostnad läkare anlitas endast i svårare sjukdomsfall. Huru ofta det inträffar, att en sjukdom eller en skada, som, i tid behandlad af sakkunnig person, lätt kunnat botas, nu i följd deraf, att läkare blifvit af förenämnda orsak för sent tillkallad, blifver obotlig, kan man lätt föreställa sig.

Af nämnda orsak inträffar äfven, att läkare på landsbygden i allmänhet af aflägsset boende sällan kallas till sjukbesök. En kostnad af 15 till 20 kronor och deröfver, hvartill läkarearfvide och skjuts kunna uppgå, är allt för afskräckande. Under sådant förhållande är man hänvisad till personer utan läkarebildning, hvilka efter genomgången läkarevård och öfning vunnit någon erfarenhet i sjukdomars eller skadors behandling. Att dylik behandling af personer, som ej

ega tillräcklig kännedom om människokroppens fysiska beskaffenhet eller naturenliga vård, kan blifva bristfällig, ja stundom skadlig, lär med visshet få antagas.

Men icke allenast bland landsortens befolkning har den legitima läkarevården befunnits otillräcklig. Äfven i städerna likasom bland krigsmanskapet och jernvägspersonalen har samma brist gjort sig kännbar, hvarför till nämnda brists afhjelpande blifvit, på initiativ af en-skilde, anordnade s. k. »samaritkurser» för inhemtande af kännedom om och öfning i behandlingen af vanligare sjukdomar, enklare åkommor och skador. Om anordnande af dylika kurser föranstaltades genom statens försorg, så att den stora allmänheten komme att få röna gagn deraf, vore sådant önskvärdt och väl behöfligt. Sådant kunde till en början ske vid rikets folkskoleseminarier och barnmorskeanstalter, hvarigenom i en framtid inom hvarje kommun kunde finnas att tillgå personer, som i förekommande fall kunde i antydt hänseende betjena allmänheten.

Derest en dylik »samaritkurs» anordnades för den klass af elever vid folkskoleseminarier och barnmorskeanstalter, som är närmast i tur att utexamineras, skulle kostnaden ej uppgå till något afsevärdt belopp, men inom en nära förestående framtid beredas allmänheten en fördel, hvilken mångfaldigt komme att uppväga den kostnad, som statsverket för berörda ändamål finge vidkännas.

På grund af det anförda vågar jag alltså föreslå:

att Riksdagen ville besluta om anordnande af s. k. samaritkurser vid rikets folkskoleseminarier och barnmorskeanstalter att med nästa år införas för de klasser, som äro i tur att utexamineras samt anvisa för ändamålet erforderliga medel.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 18 januari 1887.

J. Andersson
från Vermlands län.